

דברי הכפר

אין מדינה לאהבה

מילים: יהונתן גפן
לחן: צביקה פיק

אל תגיד כן
ואל תגיד לא
ים מדבר בלי מילים
אלמוגים יפים
ושלושה שחפים
עפים מעל הגלים.

אל תגיד כן
ואל תגיד לא
אל תחפשי את הסוף
הענן בוכה
אל הים שוחה
יש אוניה על החוף.

גם אם נחפש בכל נמל קטן
ובים נפליג כל השנה
בתוך ים סוער
רק שנינו נישאר
כי לאהבה אין מדינה.

אוניה קטנה וארץ ישנה
לנו שם באופק מחכה
יש שם פרפרים
ושלג בהרים
פרחים יפים סגורים
כמו נשיקה.

גיליון מס. 2770 * ז' באייר תשפ"ג * 28 באפריל 2023
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

dorittb1963@gmail.com - דורית

טקס הדלקת משואות תשפ"ג

כמו בכל שנה, בשנים האחרונות, גם השנה אנחנו מצל"שים חברות וחברים שנראים לנו ראויים להדליק משואה בטקס שמתקיים בכפר הנשיא בערב יום העצמאות שנערך בכפר הנשיא. והשנה יותר מתמיד, הטקס האמיתי התרחש כאן על הדשא שבצידו הדרומי של הדרך של שוני שמשקיף עליו כל שנה מלמעלה.

1. ביומיום תוכלו לראות אותה כפופה עם מברשת וקופסת צבע על צינור אי שם ברחבי הקיבוץ, או צובעת בכחול מהרי האטלס ספסל של טומי בבית הקברות. בשקידה רבה וללא לאות משחר עד שקיעה היא מסתובבת עם קנקן צבע ביד אחת ומברשת בידה השנייה ומוסיפה צבע ויופי לקיבוץ כפר הנשיא. אני מזמין את **נעמי בן אמוץ** להדליק משואה זו לתפארת היופי ולתפארת קיבוץ כפר הנשיא.

2. **גינה קהילתית** היא מקום ציבורי המטופח על-ידי הקהילה ולמענה. שטחים נטושים ומוזנחים בשכונה נהפכים בעמל לגינה ירוקה, שמחזקת את הקשרים בין הקהילה לטבע ומסייעת לקידום ערכים של חינוך וטיפוח הסביבה. כמו שאתם יודעים הגינה הקהילתית **מנוהלת ומתוחזקת** על-ידי **מתנדבים** מן הקהילה. בשמם של כל הרבים אני קורא **לאמרי מדר** שלכל הדעות מנהיג בשטח את הפעילות הברוכה לבוא ולהדליק משואה זו לכבוד הטבע החי הצומח והאנושי ולתפארת קיבוץ כפר הנשיא.

3. בשקט ובחריצות הוא קם ומסתער על כל בדל התנדבות שצץ בשטח. מכיסוח דשא בברכת השחייה עד הכנת פלפל וצי'פס בלב הקיבוץ. בעצם הוא בנוי כך שהוא ממלא ברצון ובחפץ כל דבר שמבקשים ממנו. המילה 'לא' איננה נמצאת כלל במילון המושגים שלו. והכל נעשה על ידו בחיוך מאיר ובהמון רצון טוב. אני מתכבד להזמין את **גבי אורן** להדליק משואה זו לכבוד הרצון הטוב להתנדב ולתפארת קיבוץ כפר הנשיא.

4. אין לכם מצב שבלעדיהם תהלוכת פורים בכפר הנשיא ולאחריה מסיבת הפורים הרוחשת תפאורות ומיצי ענק מרהיבים ביופיים שהולכים ומשתבחים כל שנה. דרקונים, מפלצות מרהיבות ועצומות והכל עשוי בדקדקנות עד לפרט האחרון. בחריצות, יעילות ובהרבה המון דמיון הם מכינים כל שנה את החג והמועד. אני מתכבד להזמין את **יבין בן רשף, נעמי בן אמוץ ושוני וואלך** המכונים גם '**צוות העדלאידע'** להשיא משואה זו לתפארת העדלאידע ושאר המפלצות בקיבוץ כפר הנשיא.

5. היא מאוד צנועה ונחבאת אל הכלים אך מרגע שהתנדבה לקחת חלק בועדת תרבות, היא מטביעה את חותמה המרשים בכל חג, בכל אירוע של ועדת תרבות. ביד רמה תפסה אחריות על המחסן והשליטה בו סדר. והכל היא עושה בחן רב ובנועם. ויותר מכל היא גורמת לאנשים להרגיש בנוח לעבוד איתה. אני מרגיש כמה המילים דלות מלתאר את הדברים שהיא עושה למען הקהילה בכל כך הרבה מסירות וצניעות, ובהמון חן. ואחרי שאמרתי כל כך הרבה פעמים את המילה 'חן' אני מתכבד להזמין את ליאת חן להדליק משואה זו לתפארת התרבות ולתפארת קיבוץ כפר הנשיא.

6. הם האנשים הכי שקופים הנמצאים שם, בלתי נראים מאחורי כל אירוע שמתרחש בכפר הנשיא - בחג, במועד ובאבל. אבל הם תמיד שם, כמו כוכב הצפון הם מתייצבים בשקט על משמרתם למשמרת שלישית אחרונה. ואל תראו אותם ככה, מאחורי כל שעת התנדבות מסתתרות לפעמים שעות על גבי שעות של הכנה. הצוות נוצר ברובו על ידי פעילות חינוכית שקטה של אילן שלוקח אותם כשהם עודם ילדים, ומגדל אותם להיות טכנאי סאונד מובילים בגלי צה"ל. אני מתכבד להזמין את **אילן מדינה, דקל בסו, רתם איילון, שקד וולפין, אלון וולפין, יובל עזריה** להדליק משואה זו לתפארת הסאונד של התרבות ולתפארת קיבוץ כפר הנשיא.

7. בתקופה שבה ספריות הילדים הולכות ונעלמות מן הנוף בכפר הנשיא ספריית הילדים ניצבת בגאון. במשך שנים וללא לאות היא פתחה את ספריית הילדים בהמון אהבה לספר ולילד שיקרא בו. השנה היא מסיימת בספריית הילדים ועוברת עם הארכיון לחלל חדש ומאיר עיניים. לצד כל אלה אני יכול להעיד 'סטודנט ידע אישי', איך לאורך השנים התגייסה ללוות את חניכי המכינה ובהתמדה ובחיוך לימדה אותם לדבר לאט, ברור ובדיקציה בהירה. גם בשעת הפרידה בחלקת גדולי האומה שבקצה שדירת הזיתים היא שם בטקס ובהספד. על כל אלה אני מתכבד להזמין את **רחל גינת** להשיא משואה זו לתפארת הכרונולוגיה של המקום ולתפארת קיבוץ כפר הנשיא.

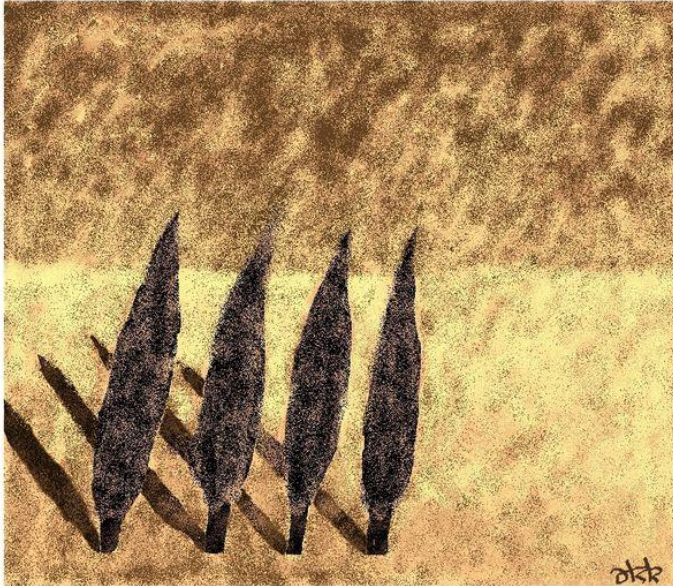

למה צריך לזכור את מה שאי אפשר לשכוח

1. בשישי באוקטובר 1973 כבר לא הייתי בסדיר אלא במילואים. אני מאמין שהרווחנו אותה ביושר, את מלחמת יום כיפורים. היינו כל כך מלאי אופוריה ומתפוצצים מעצמה ויהירות אחרי מלחמת ששת הימים.
2. ובין המאניה של ששת הימים לדיפרסיה שלאחר מלחמת יום כיפור, לקתה החברה הישראלית במאניה דיפרסיה. ומאז כך אנו נראים, מאניה דיפרסיה. אבל גם וולגרים, אלימים, ברוטליים, ובה בעת בטוחים שאנחנו אור לגויים.
3. אחר כך הגיע סאדאת ובגין אמר "נו מור וור נו מור בלדשד", וסאדאת צחק ביחד עם מנחם בגין וגולדה, ואנחנו בכינו מאושר ומהמקטרת שהייתה תקועה בפני הגרניט הכהים והיפים שלו.
4. ואחרי לכתו של סאדאת, אייבי נתן אמר את המשפט הזה של בגין ברדיו קול השלום לפני ששם את הפלטרס ונט קינג קול, בשעת בין הערביים. ואנחנו היינו צעירים וראינו מנהיג ערבי שלימד אותנו איך צריך להראות אור לגויים.
5. אבל אנחנו לא למדנו מסאדאת כלום, כלום לא למדנו ממנו. לא לפני המלחמה וגם לא לאחריה. ומאז אנחנו ממשיכים לשלם את מחיר היוהרה.
6. ועכשיו בא תמיד קטע פלאשבק כמו קיא שגואה מבפנים, או כמו ריחם המצחין של רחמים עצמים - כי קרה מה שקרה. והבית השלישי נפל פתאום בבת אחת על ראשו הזחוח של גנרל דיין, שמאז הניצחון הגדול של מלחמת ששת הימים ניפח את האגו הלאומי של כולנו עד שהוא התפוצץ לנו בפנים כמו בלון שנפח יותר מדי.
7. אחר כך נהרגו הרבה אנשים צעירים, ביניהם הרבה מאוד חברים טובים שלי וגם כאלה שלא היו חברים וגם המון שלא הכרתי. וכשנגמר הכול חזרנו כבויים הביתה ולא הייתה לנו כפרה ולא היו לנו כיפורים. וארנון לפיד כתב את "הזמנה לבכי" השורט שלו ואנחנו בכינו דוידים. והיו המון הלוויות. המון. והברושים שבכניסה לבית הקברות ספרו את אלה שבאים ואת אלה שיוצאים ואת אלה שיחזרו עוד מעט על מנת להישאר.
8. ארבעה ברושים היו ליד בית הקברות. בחלוף השנים הם נכרתו ופינו מקומם לכביש. היום רק הנוף זוכר אותם... ונישאר גם השיר הזה שנכתב לסכם את יבבת הימים הרעים ההם. ועכשיו גם הוא נותר כמו עץ גדוע בתוך הנוף של הזיכרון שלי שמבקש רק לשכוח ואיננו יכול לעזאזל...

כיפורים

אֶחָד אֶחָד נְעַרְמִים
עֲכָשׁוּ הַשִּׁירִים שְׁכַתְּבוּ
כְּמַצְבוֹת בְּבֵית הָעוֹלָם.

בֵּין עֲרַעְרִים מְאֻבָּקִים
וּפְרָחֵי אֲמִנוֹן וְתִמְרֵי
לִבִּין לְהִרְפֵּי עֵין
זָכַר הָאָדָם
וְכַחֲלוֹם יַעֲוִף.

וְהִבְרוּשִׁים בְּשׁוּרָה
יִרְקָה וְחֻדָּה כְּתַעַר
יִנָּשְׁבוּ בְּדוֹמִיַּת הַקֵּץ
שִׁמּוֹת שֶׁהָיוּ כָּאֵן לְרִגַע
וְיִפְרָחוּ כְּאֻבָּק יִבֵּשׁ
בְּאֵוִיר הַשָּׁקוּף.

תרבות +60 כפר הנשיא

8:15 שעת יציאה Save the Date 1.5.23

**לאן הפעם?
גן לאומי בית אלפא**

בו נמצאת רצפת פסיפס מיוחדת.
שם יחכה לנו גם המדריך...

משם ניסע לחוויה כורדית במושב ירדנה

שם נרקוד נשיד ונאכל אוכל כורדי, אכן עדה מיוחדת.
לאחר מכן נעלה לתצפית על כל האזור
ומשם חזרה למשק באיזור שעה 16.30

- ★ סדנת אפיית הקאדה
- ★ פולקלור, הריקוד הכורדי
- ★ מורשת יהדות כורדיסטן מאז ועד היום
- ★ חדר מורשת מצגות
- ★ פינת הצ'אי, קפה במשך כל הביקור

הביאו עימכם שתייה וכריכים לארוחת בוקר

אל תחמיצו!

עלות הטיול לחברי מופת הינה 90 ש"ח | לא מופת 110 ש"ח

לפרטים נוספים ורישום

רמי קציר 052-4441190 | אירנה 052-6265891

● הימים הנוראים

הימים שבין יום הזכרון לשואה ולגבורה הם לרבים מאתנו הימים הנוראים של השנה, הימים שמזכירים לנו מדוע ובזכות מי אנחנו כאן בביתנו שבמדינת ישראל. ודאי לא חידשתי כאן שום דבר לאף אחד, אבל הייתי חייבת לפתוח במילים אלה.

● תודה לכל העושים במלאכה

בשבועות האלה של שמחות וזיכרון, אני מלאת התפעלות מכל החברים והחברות הצעירים, שהחליפו אותנו הוותיקים יותר ופחות בהובלתם של האירועים והטכסים ובניהולם. תודה לכולכם. אני גאה בכם! כשאני מסתכלת מסביבי בכל האירועים האלה, אני רואה את השינוי הדמוגרפי הגדול שעבר עלינו בעשור האחרון. יחד עם זאת: הרוח והאופי של כפר הנשיא לא השתנו, אולי גם השתפרו!

● משהו טוב בשולי טכס יום השואה

כאמור, הרבה עצב ומועקה מלווים את הימים הנוראים האלה, ויחד עם זה משהו שעשה לי טוב על הנשמה. בטכס פתיחת יום השואה ביד ושם בירושלים, השתתפו, בין השאר יו"ר הכנסת ובן זוגו. אומרים שאוחנה עצמו, גם כשהיה חבר כנסת מהשורה, לא פעל הרבה לטובת זכויות הלהט"בים, אבל בערב הזה, פתחו כל הנואמים במילים: "יו"ר הכנסת בן זוגו". החזרה הזאת על הדברים שוב ושוב, לדעתי, פעלה הרבה לטובת הלהט"בים, אולי אף יותר מכל מצעדי הגאווה.

ישבו בשורה הראשונה כמה וכמה "נכבדים" הומופוביים במוצהר, אבל אף שריר לא זע בפניהם, ומתחת לזקניהם. אולי הם הבינו ששינוי אמיתי מתרחש פה. אולי, בכל זאת, יש תקווה להתקדמות.

• ולתפארת מדינת ישראל!

לא צפיתי בטכס הדלקת המשואות, לא רציתי לראות דמויות מסויימות על המרקע. במקום זאת ביליתי בנעימים במסיבת יום העצמאות שלנו על הדשא של חדר האוכל.

ובכל זאת חזרתי אל ההקלטה כדי לחזות בהתרגשות רבה בכמה ממשיאי המשואות. בעיקר התרגשתי מפרופסור חתאם חוסיין, אשר עומדת להתמנות לסגנית מנהל בית החולים בנהרייה, מיהודית נגסו, אשר יזמה את המכינה של "הזדמנות לשינוי", התרגשתי עד דמעות מדמעותיה של אופק ראשון, אשר יצאה מהתהום של חרם חברתי אל הנהגת הפעילות לטובת ילדים הסובלים מחרם, ולחיזוקם. אהבתי את אביגדור קהלני, ואת נציגת "השומר החדש". אך בעיקר התרגשתי, ושבתי לצפות שוב ושוב בדיויד בלאט, מאמן הכדורסל המצטיין, אשר אימן שחקנים וקבוצות מהשורה הראשונה בעולם. זכרתי את דיויד בלאט, אשר התחיל את דרכו בארץ, בגליל העליון. הוא אימן את הפועל גליל עליון, ולצד עבודה זאת גם קיים קורס למאמני כדורסל לנערים צעירים בבית הספר "עמק החולה". אשתו של דיויד, כנרת הייתה מורה בעמק החולה, עד אשר הקריירה של דיויד לקחה אותם למקומות אחרים. היום דיויד בלאט מתמודד עם מחלת הטרשת הנפוצה, באותם הכוחות שאיפיינו אותו כמאמן כדורסל מצטיין. דיויד – אתה מהווה השראה, ואני מאחלת לך מכל הלב: החלמה מהירה!

• בכי של תינוקות ושל הורים.

"מה יש לך גברת לוין?" כתב יהונתן גפן לפני שנים רבות. ועכשיו אני שואלת: מה יש לך יריב לוין?

אני כבר לא מתייחסת למהפכה המשפטית שליון דוהר אליה, כשהוא רכוב על D9 לעבר בית המשפט העליון, וכל שופטיו.

אני מתייחסת לידיעה שקראתי בעיתונות שעל פיה, המרוץ המטורף הזה של לוין גוזל ממנו את כל זמנו ומרצו, והוא לא מצליח, ואולי לא רוצה, להתפנות לתפקידים נוספים הכרוכים בהיותו שר המשפטים.

בעיקר אני רוצה להתמקד בנושא אימוץ ילדים מחו"ל:

נתחיל בכך שלרוב בני האדם אשר רוצים בכך, נולדים ילדים. גבר ואישה אוהבים זו את זה, זרע פוגש ביצית, מתפתח עובר, ונולד תינוק. וכמו ששיר נולד "כולם שמחים..." (גם את זה כתב יהונתן גפן).

אבל יש גם זוגות, שאצלם היופי הזה לא מתרחש. אמנם הם אוהבים, אבל לא נולד תינוק, והם מנסים שוב ושוב, לא מצליחים, והם עצובים מאד.

בצר להם הם פונים לאימוץ. הדרך לאימוץ היא ארוכה וכואבת. ארוכה מאד וכואבת. מספר התינוקות הניתנים לאימוץ בארץ הוא קטן ואינו מספק את הצורך. ובנתיים בארצות חוץ, אשר מהן מתאפשר אימוץ (לא כל המדינות מאפשרות זאת) מחכה תינוק, מחכה תינוקת לזוג ידיים, שירים אותו או אותה מן העריסה, ירעיף עליהם נשיקות וחיבוקים. יאמרו לתינוק: "אתה שלנו", ועוד מעט, התינוק יתחיל למלמל "אבא" ו"אמא".

בתוך כל המסע המפרך והכואב הזה, יש הרבה ביורוקרטיה, יש גם הליכים שדורשים, שמישהו בממשלה יעשה מעשה. למשל, שיחתום על נייר כלשהו. אחד מאלה שנדרשים לחתום על נייר כלשהו הוא שר המשפטים. אבל יריב לוין, אינו מתפנה לחתום, ובכך מסכן את כל מה שהושג במסע המפרך הזה לקראת הורות.

וכך נכתב ב"ישראל היום" (מאז שביסמוט נהיה ח"כ ואינו עורך את העיתון, אני כבר לא מסתפקת רק בתשחצים ובסודוקו שבעיתון – אני גם קוראת אותו):

"בעקבות הפרסום הבוקר אודות התקנות ששר המשפטים אינו חותם עליהן, גורמים רשמיים במשרד הרווחה מאשרים כי הופסקו אימוצי הילדים מחו"ל".

והלב נחמץ!

• סוב סוב טוב, סוף סוף - סובה

לפני 19 שנה כשנפצתי בתאונת דרכים בצומת טובא, מפגיעת רכב גנוב שחצה את הצומת ופגע במכונית שבה נהגתי, התחלתי בפעילות לטובת הקמת סובה בצומת הזאת. זה לקח יותר מעשר שנים, והיום אנחנו מקיפים את הסובה בטבעיות רבה.

בימים אלה מוקמת עוד סובה במקום חשוב ובעייתי מבחינת בטיחות בדרכים: הכניסה לצח"ר. כרגע הסובה עצמה טרם נבנתה, אבל הכביש כבר התעגל ומקיף את הסובה שתהיה.

סעו בזהירות!

שבת שלום

תמר וולפין

אגף תשתיות ונכסים - כפר הנשיא

**** מועד חדש – שינוי בשעה ****

שלום לכולם,

אנחנו ממשיכים בשיתופי הציבור השבועתיים של תכנון מדרכות, כבישים וחניות בקיבוץ.

אנו מזמינים את **שבועות החרמון, הרכס, הקיבוץ המאוחד ועמל** (השבועות שבעיגול הוורוד במפה המצורפת), לשיתוף ציבור שיתקיים

ביום ראשון 30/4/23, בשעה 20:00,

במועדון החברים (לב הקיבוץ).

בהמשך יתקיים שיתוף ציבור נוסף ליתר השבועות.

חומר לקראת שיתוף הציבור כבר חולק וקיבלנו מספר ערעורים לגבי שבילים וכבישים בשבועה. בזמן שיתוף הציבור יוצגו, יישמעו ויירשמו כל הדעות לגבי הנושאים הללו, וכלל הדעות יובאו לדיון בוועדת תכנון.

בואו לשמוע, להשמיע ולהגיע להסכמות.

מחכים לכם

צוות שדרוג תשתיות

דומיה

מילים" יהונתן גפן
לחן: שוקי שוקי

לזכר צבעים שגוועו ביחד איתי ושנותי, לזכר הלילה ההוא, שמאז נעלמו עקבותי. דקה דומייה לאביב, שחלף כאן מבלי לעצור, ודקה דומייה לכל מי, שהלך ושכח איך לחזור.	דקה דומייה לעלים, שנשרו באמצע הסתיו ודקה דומייה למילים, שאמרנו כאילו לשוא. דקה דומייה לפרחים, שנבלו מבלי שנרגיש ודקה דומייה לציפור, שרצתה לחצות את הכביש.
--	--

ולזכר כל מי שזוכר כמה פעם היית לצידי, לזכר הלילה הזה, שרואה אותי כאן לבדי. המון דקות דומייה לכל מה שחלף וכואב הקשיבו עכשיו לצפירה שיש לי בתוך הלב.	דקה דומייה לאישה, שהיתה אצלי בחלום. דקה דומייה לפגישה- שלא התקיימה עד היום. דקה דומייה - ושקטה- לשירים באופן כללי, ולכל אהבה שהייתה יכולה להיות גם שלי.
---	--

28.4 אביב זפריני

איה סיטרוק ואלך

רועי אדלשטיין

29.4 ג'נט פרימוסט

טלי נידם

זיו זולטי

עמנואל בכר

30.4 יהודית וויטהם

1.5 יהב דבולט

2.5 זאבי ניצן

טל אילייב

3.5 עופר זלצמן

נעמי ווטרמן טטאיש

4.5 יותם רז

סיפור לשבת

יום אחד, אבא עשיר לקח את הבן שלו לטיול בכפר. הוא רצה להראות לו כמה בן אדם יכול להיות עני. הם בילו את הזמן בחווה של משפחה ענייה. כשהם חזרו הביתה מהטיול האבא שאל את הבן:

"איך היה הטיול?"

"היה מצויין" ענה הבן.

"ראית באיזה עוני אנשים יכולים לגור?" שאל האבא.

"כן" ענה הבן.

"אז תגיד לי מה למדת מהטיול?" שאל האבא.

ענה הבן:

לנו יש כלב אחד, להם יש ארבעה.

לנו יש בריכה, להם יש נהר.

לנו יש מנורות בלילה, להם יש כוכבים.

אנחנו קונים אוכל, הם מגדלים את שלהם.

לנו יש חומה שתגן עלינו, להם יש חברים.

לנו יש טלוויזיה, הם מבלים את הזמן עם המשפחה.

האבא היה ללא מילים. ואז הבן הוסיף:

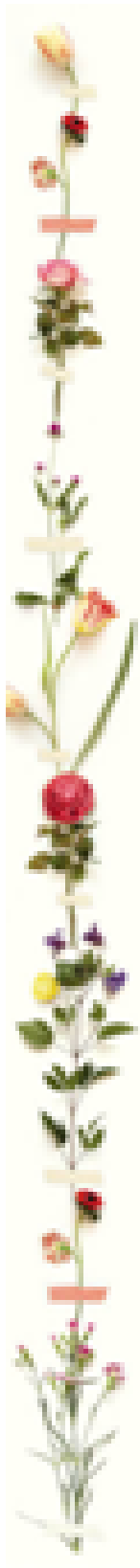
"תודה אבא שהראית לי כמה עניים אנחנו".

מוסר השכל:

לא רק כסף הופך אותנו לעשירים.

אהבה, חוויות, הגשמה, חיבה, חברות, משפחה וזמן איכות לעצמנו.

זה מה שהופך את החיים שלנו לעשירים.

שבת שלום - דורית

